

Openbare zitting van het kort geding van 22 maart 2002.

Nr. [REDACTED]
van de rol

27 MAART 2002

Bijlagen :

1 dagvaarding
2 conclusies.

Vordering op basis van artikel 3 van de wet van
12 januari 1993 inzake bescherming van het leef-
milieu

ANSTELLING

IN ZAKE VAN :

ESKUNDIGE

Het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door [REDACTED]

EISERES

Vertegenwoordigd door Mtr [REDACTED] en Mtr [REDACTED]
advocaten (
Pleitend : Mtr [REDACTED])

TEGEN :

[REDACTED], met maatschappelijke zetel te
[REDACTED], H.R.B.

VERWEERSTER

Vertegenwoordigd door Mtr [REDACTED], advocaat
(
Pleitend : Mtr [REDACTED])

V-TVD

* * *
* * *

1. De vordering.

De vordering van eiseres strekt er hoofdzakelijk toe:

verweerster zich te horen veroordelen volgende werken te verrichten aan gelegen te

- water- en winddicht afdekken van alle beschadigde daken
- dichtmaken van alle kapotte raam-en deuropeningen
- stutting van alle nog niet ingestorte delen (balken, muren...) van , teneinde te vermijden dat deze zouden instorten afbrokkelen of afscheuren.

verweerster zich te horen veroordelen deze werken binnen de twee maanden na betekening van de beslissing uit te voeren op straffe van een dwangsom van 6.200 Euro per dag vertraging.

2. De feiten.

Verweerster is eind de jaren tachtig eigenares geworden van het pand genaamd gelegen aan

Het betreft een pand dat bij Ministerieel Besluit dd. 16.11.1981 beschermd werd als monument alsook de onmiddellijke omgeving als dorpsgezicht.

Op 28.6.1989 en op 21.3.1990 diende verweerster een dossier in verband met een bouwaanvraag in bij

De bedoeling van eiseres was van het gebouw een toeristische site te maken inhoudende hotel, fitnesscentrum, vergaderzalen, parkeermogelijkheden , tuin en vijver enz..

De voorziene restauratiewerken vereisten een wijziging van het Bijzonder Plan van Aanleg zodoende dat de vereiste toestemming daartoe nodig was.

Verweerster werd verscheidene malen in gebreke gesteld teneinde de nodige maatregelen te nemen tegen instortingsgevaar (stuk 2 en stuk 6 van verweerster).

Op 23.5.1990 gaf eiseres aan , gedelegeerd bestuurder van verweerster, het bevel de nodige werken van instandhouding en onderhoud uit te voeren (deel van stuk 4 eiseres).

Daarop antwoordde tweede verweerder per brief van 11.7.1990 dat hij een aanvraag voor een bouwvergunning met het oog op de herinrichting van had ingediend, doch op deze aanvraag was nog niet positief gereageerd.

Op vraag van liet het studiebureau op 18.3.1992 aan de gemeente weten dat , met het oog op de openbare veiligheid , de volgende maatregelen dienden te worden opgelegd:

- versterking van de schoring van de gevel aan de zijde van de

- aanbrengen van een afsluiting langs _____ en _____ om de toegang tot tegen het gebouw te verbieden
- aanbrengen van een zichtbare plaat met opschrift: "Gevaar - verboden het gebouw te betreden".

Daarop legt eiseres op 24.11.1994 klacht neer tegen _____ met burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Op 30 april 1993 heeft _____, bij het uitblijven van maatregelen, ambtshalve en op kosten van de eigenaar de werken te laten uitvoeren tot het herstellen van de stabiliteit van de gevel van _____ voor het bedrag van 451.500 bef. Het studiebureau _____ werd aangesteld voor de koördinatie van en het toezicht op de werken.

Bij vonnis dd. 20.11.1997 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel werd verweerster veroordeeld om de door de Gemeente betaalde bedragen nl. 575.393 bef. tot herstel terug te betalen.

Eiseres legt inspectieverslagen van haar diensten voor dd.18.11.2001 en 12.12.2001 waaruit moet blijken dat de hoeve zich in zeer slechte bouwfysische toestand en ernstige staat van verwaarlozing en verval bevindt zodat de nodige maatregelen dienen getroffen te worden.

3. In rechte.

3.1. verzoening ?

Een verzoening bleek niet mogelijk.

3.2.hoogdringende ?

Verweerster werpt op dat inzake geen hoogdringende voorhanden is teneinde beroep te doen op de kort geding rechter.

In voorliggend geval zetelt de rechter niet in kort geding maar "zoals in kort geding" op grond van art. 1 van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu.

De vereisten die verbonden zijn aan een kort geding-procedure mogen niet getransponeerd worden op de procedures "zoals in kort geding".

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die het bestaan vaststelt van een handeling die een kennelijke inbreuk is of een ernstige bedreiging vormt voor een inbreuk op de wetten betreffende het leefmilieu, kan, ook wanneer er geen spoed of dringende reden is, de staking bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu (art. 587, lid 1, 5°, en lid 2 Ger.W.; art. 1 Wet Vorderingsrecht Leefmilieu ; Cass. 5 maart 1998, _____).

3.3.Belang ?

Vervolgens stelt verweerster dat eiseres geen belang heeft bij de door haar ingestelde vordering tot het uitvoeren door verweerster van bepaalde instandhoudingswerken.

Als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een vordering moet de eiser een persoonlijk en rechtstreeks belang aantonen (Cass. 19 november 1982,

De vordering gebaseerd op de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, kan ingesteld worden door een administratieve overheid die de bescherming van het leefmilieu tot doel hebben.

Eiseres is de aangewezen administratieve overheid bevoegd voor monumenten .

Zij is en administratieve overheid zoals bedoeld in art.1 van de desbetreffende wet.

3.4.exceptie obscurri libelli ?

Vervolgens werpt verweerster op dat de vordering vaag is en niet duidelijk omschreven is.

Op straffe van nietigheid dient het exploit van dagvaarding het onderwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering te bevatten (art. 702 Ger.W.).

De nietigheid tegen deze proceshandeling is gedekt indien zij niet tegelijk en voor enig ander middel wordt voorgedragen.

Dit middel is minstens gedekt.

3.5.overmacht ?

De foto's die worden voorgebracht door verweerster tonen een vervallen gebouw, eerder te bestempelen aan een ruïne.

Wat de grond van de zaak betreft roept verweerster "overmacht" in die erin zou bestaan dat zij reeds jaren wacht op de administratieve toestemming om de verbouwingswerken uit te voeren.

Feit is dat verweerster een vergunning aanvraag voor de uitbating van en hotel in

De door verweerster voorgestelde werken zouden niet in overeenstemming zijn met de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

Terecht werpt eiseres hier tegenop dat onderhoudswerken geen bestemmingswijziging behoeven en daarvan dan ook totaal losstaan.

Ook de samenwerkingsovereenkomst gesloten met de Gemeente kan deze werken niet in de weg staan vermits er uitdrukkelijk naar verwezen wordt.

Zo werd voorzien dat verweerster er zich toe verbond , ingevolge haar verplichtingen tot instandhouding en onderhoud, zo spoedig mogelijk te restaureren.

Verweerder komt ontegensprekelijk tekort aan zijn verplichtingen op grond van de bovenvermelde wet en begaat een kennelijke inbreuk op die wet.

Deze wet is ook van toepassing op de bescherming van monumenten en landschappen (Memorie van Toelichting , gedr.St., Senaat, 1990-91, nr. 1232/1, 3).

Inzake kan de voorzitter van de rechtbank de staking bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds begonnen is of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu.

3.6. inhoud van de gevorderde maatregelen.

De door eiseres gevorderde maatregelen luiden als volgt:

- water- en winddicht afdekken van alle beschadigde daken
- dichtmaken van alle kapotte raam- en deuropeningen
- stutting van alle nog niet ingestorte delen (balken, muren, ...) van teneinde te vermijden dat deze zouden instorten, afbrokkelen en afscheuren.

Volgens verweerster werden reeds nodige ondersteuttingen ondernomen en werden reeds plastieken zeilen aangebracht.

Verweerster brengt hierover foto's voor waaruit blijkt dat bepaalde delen afgeschermd zijn en gestut werden.

Het feit dat de ramen gestolen werden doet niets af aan de onderhoudsverplichting van verweerster.

Vermits het gepast voorkomt, teneinde latere uitvoeringsproblemen van de tussen te komen beslissing te vermijden, de nog nodige door verweerster uit te voeren werken specifiek m.b.t. elk deel van het complex te omschrijven, dient een deskundige aangesteld te worden met de hierna omschreven opdracht.

OM DEZE REDENEN;

Wij, Rechter, aangesteld om de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen;

Bijgestaan door griffier ;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond in de hiernavolgende mate;

Alvorens uitspraak te doen nopens de aard van de te nemen maatregelen :

Stellen aan als deskundige : de heer ingenieur-architect.

met volgende opdracht :

- na behoorlijke oproeping van partijen en hun raadslieden;
- zich ter plaatse te begeven te
- alle gebouwen deel uitmakend van het hoevecomplex te onderzoeken en de staat ervan te beschrijven;
- technisch advies te geven over :
 - * de kwaliteit en efficiëntie van de door verweerster eventueel reeds uitgevoerde instandhoudingswerken en onderhoudswerken;

- * de door verweerster nog uit te voeren noodzakelijke instandhoudingswerken en onderhoudswerken teneinde schade aan het leefmilieu te voorkomen, de aard en de duur van de werken te omschrijven
- * daarvoor rekening te houden met de bepalingen van art. 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van munumenten en stads- en dorpsgezichten van 17 november 1993;

Zeggen dat de deskundige zijn opdracht zal dienen te vervullen door :

- de partijen gezamenlijk te horen in hun verklaringen en opmerkingen, ten minste hen daartoe behoorlijk op te roepen;
- kennis te nemen van de stukken die partijen hem voorleggen en, in voorkomend geval, van de stukken die hij zich door partijen zal laten voorleggen;
- alle nuttige inlichtingen in te winnen en onderzoeken te doen;
- te pogen partijen te verzoenen en, in dat geval, van het akkoord tussen partijen een schriftelijk en door partijen te ondertekenen protocol op te stellen;
- bij ontstentenis van verzoening een schriftelijk en gemotiveerd voorverslag aan partijen ter kennis te brengen, met verzoek hun opmerkingen te ontvangen;
- vervolgens deze opmerkingen te beantwoorden en in een definitief en onder eed bevestigd verslag zijn advies te geven over de hierboven in de opdracht omschreven punten;
- dit verslag samen met de schriftelijke opmerkingen van partijen in te dienen ter griffie van deze rechtbank binnen een termijn van 1 maand te rekenen vanaf zijn aanvaarding van zijn opdracht.

Zeggen dat de deskundige zijn opdracht zal dienen uit te voeren met toepassing van de bepalingen van de artikelen 962 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek.

Houden de kosten aan.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare
zitting van het kort geding van 22 maart 2002.